

over; vi skulle dog vide, mine Herrer! hvad det har at betyde, naar en Mand, der har lovlig Arvegangsbret til at annamme en Krone, frivilligt opoffer denne Ret, og det synes mig, at der ogsaa her paa Rigsdagen har lydt Stemmer, som om man fleiikke skulde tage Hensyn dertil, som om det var en god og en herlig Ting, at det ved vor Afstemning stod i vor Magt ogsaa at oversee dette, som jeg mener, altid af det danske Folk skulde i allerhøieste Grad paaafsjønnes, paaafsjønnes som et Vidnesbyrd om den hjertelige Forbindelse, der dog igunden bestaaer imellem vort Kongehuus og dets nærmest Beslægtede og det danske Folk, og det Vidnesbyrd vilde jeg meget nødig have frænklet. — Jeg skal endvidere tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dersom vi nu vedtage en saadan Beslutning, som jeg ikke kan skjønne har sit fuldkomne Medhold i den danske Grundlov, saa følger det af sig selv, at en kommende Rigsdag vil kunne erklære en saadan Beslutning for at være fuldkommen ugyldig, og hvad berede vi saa vort Fædreland? Ja, den ærede Folkethingsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) skal ikke just smile eller lee af det, thi han mener jo, at alle Love og alle Forordninger ere foreløbige, og dersom han ogsaa vil have en saadan Vedtagelse som denne anseet for foreløbig, saa at den kan afstøffes ved en senere Vedtagelse, saa maa han ikke lee uden af sin egen Paaastand. — Jeg kan ikke skjønne rettere, end at en følgende Rigsdag kunde komme til denne Overbeviisning og denne Slutning, og at vi, da det jo er i allerhøieste Grad vigtigt, nu at faae en saadan Afgjorelse paa denne Sag, at den kunde ansees for fuldkommen affluttet, paa det Nene og i sin Orden, maa vogte os for at gaae ind paa Noget, som tværtimod vil medføre Forvillinger i Fremtiden, som vi ikke engang nu kunne forudsee, mindre afvende, og som maaskee kunne udbrede stor Betænkkelighed og Banskkelighed i Fremtiden. Dette kunde vi have undgaaet, naar vi vare gaaede ind paa at tage Londontractaten og at overdrage det til Ministeriet at gennemføre den. — Endelig skal jeg tillade mig at minde om, at, naar nu den Forandring skeer, som tilsigtes, saa har Danmarks Rige opgivet sin Arvefølge-

ret efter Kongeloven. Holstenerne derimod kunne bevare deres Arvefølgeret efter Primogeniturstatuterne; de have ikke alene bevaret dem, men de kunne gennemføre dem i Danmark; det er den holsteenske Lov, vi komme under i dette Stykke (Flere Stemmer: Nei!). Ja, hvad er det da for en? (Tscherning: Det er en dansk, der kommer til Holsteen). Nei, det er ikke en dansk, der kommer til Holsteen, det er en holsteensk Arvegangsbret, der bliver bevaret for Holsteen og bliver gjort gjældende for det hele Danmarks Rige; og det er ikke alene, at det skeer, men det skeer ogsaa saaledes, at, naar engang Mandsstammen i Prinds Christian af Glücksborgs Slægt uddøer, saa staaer den holsteenske Arveret fremdeles ved sin Magt, og saa staae de russiske Reservationer i deres fulde Kraft. Det kan ikke hjælpe os, hvad Hs. Excell. Premierministeren trostede os med, at det vil følge af sig selv, at man vil tage billigt Hensyn til, om der i Danmark var en Prinds, der maatte være beslægtet med Kongehuset; det kan ikke være nogen Trøst for os; thi der staaer i enhver Henseende en Person, der er uden Ret, imod en velberettiget Person, der er understøttet af en af Europas Stormagter. Det er det, jeg anseer for at være i høieste Grad betænkeligt for mit Fædreland. Bis og sikker er min Beslutning, at min Stemme skal jeg aldrig give dertil.

S. M. Petersen: Naar den ærede sidste Taler saa ofte fremhæver den første Sætning af vor Grundlovs fjerde Paragraph, da kan jeg efter min Formening kun finde det onskeligt, at han engang imellem vilde læse Paragraphen til Ende (Lindberg: Det har jeg gjort mange Gange). Han fremhæver, efter min Mening, den første Sætning af Paragraphen for at vise, at den nu bestaaende Arvefølge ikke kan forandres paa grundlovmæssig Maade (Lindberg: Det har jeg aldrig sagt). Men nu siger den sidste Sætning: „den kan kun forandres efter Forslag fra Kongen og med den forenede Rigsdags Samtykke, hvortil udfordres tre Fjerdedele af de afgivne Stemmer“. Forslag fra Kongen er, som vi Alle vide, nu skeet; og, naar det endvidere skeer, at tre Fjerdedele af den forenede Rigsdags af-